

jeg troer derimod, at det vilde være vigtigt med det Samme udtrykkelig at udtale, at Loven ogsaa skal gjælde for Færøerne. Jeg skal derfor anbefale Thinget at vedtage Endringsforslaget, som i ethvert Fald hæver enhver Tvivl i saa Henseende.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at da Frdn. 21de Mai 1845 udkom, var der ingen Rigsdag, som tillige repræsenterede Færøerne. Dengang var Forholdet saaledes, at enhver Forordning, der udkom hernede, skulde specielt udvides til Færøerne enten efter Beslutning af Cancelliet eller af Kongen, efter som den skulde udvides uden eller med Forandringer. Men efterat vi have faaet en Rigsdag, der tillige repræsenterer Færøerne, er enhver Lov, der vedtages her, ogsaa gjældende for Færøerne, naar det ikke udtrykkelig udtales, at den ikke skal anvendes der. At dette ogsaa er Thingets Opfattelse af Sagen, fremgaaer klart deraf, at man i en stor Deel Love har fundet sig foranlediget til udtrykkelig at optage Bestemmelsen om, at den paagjældende Lov ikke gjælder for Færøerne; derved er jo ligefrem erkjendt, at hvis denne Bestemmelse ikke var optagen, vilde Loven være anvendelig paa Færøerne. Af denne Grund gaaer jeg ogsaa ud fra, at naar der ikke optages en Bestemmelse om, at denne Lov ikke skal være anvendelig paa Færøerne, faaer den ligefrem Anvendelse der.

L. C. Larsen: Paa Færøerne gjælder ikke blot Frdn. 21de Mai 1845 om Arv, men ogsaa en senere Lov, hvis Datum jeg ikke husker, og denne vil da vedblive at være gjældende paa Færøerne, naar ikke den nærværende Lov siger, at den er forandret. Men jeg skal gjerne høre mig for den ærede Ministers Erklæring og tager derfor Forslaget tilbage.

Da Forslaget ikke optoges af Nogen, var det saaledes bortfaldet.

S. M. Petersen: § 2 i Lovforslaget gaaer ud paa at udvide den Ret, som Frdn. 21de Mai 1845 § 23 har givet Forældre til at disponere over deres Gods, naar de have

Livsarvinger. Jeg troer ikke, at en saadan Udvidelse kan være hensigtsmæssig, og jeg forstaaer heller ikke, hvad der derved egentlig skal opnaaes. Der er dog Intet mere naturligt, end at Børnene ved deres Forældres Død arve deres Esterladenskaber, medmindre de have gjort dem uærdige dertil. Der er saa mange Maader, hvorpaa Forældre kunne omgaae Arvelovens Bestemmelser ved at bringe deres Gods over i Andres Hænder, førend de døe, og jeg seer derfor virkelig ikke, hvorfor man skal udvide den Ret, de have til ud over deres Død at disponere over $\frac{1}{4}$, til $\frac{1}{2}$. Jeg vilde gjerne høre en Udtalelse fra den høitærede Minister om, hvorvidt at der endnu bliver holdt strengt over den Bestemmelse i Loven, at den, der vil sledføre sig, først skal lade det bekendtgjøre til Thinget, for at finde den, der vil modtage ham billigt, hvilken Bestemmelse paa en Maade staaer noget i Forbindelse med dette Forslag. Hvis den overholdes strengt, kunde det maaskee bidrage til, at jeg vilde give Forældrene større Naadighed over deres Gods. Jeg veed nok, at der tidligere undertiden meddeektes Undtagelses-Bevilling i saa Henseende, men jeg veed ikke, om dette Lovbud endnu har nogen synderlig Betydning.

Formanden: Jeg troer dog ikke, det vilde være ønskeligt nu at reise nogen Discussion om Sledføring; thi det staaer i en saa fjern Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, at jeg ikke seer, hvorledes det kan sættes i Forbindelse dermed; en anden Sag er det, at man berører det i Talens Løb.

Eschering: Det ærede Medlem talte, som om der handlede om Bestemmelser, tagne efter Forældrenes Død, men der handles om Bestemmelser, tagne, medens de leve, men som komme først til Udførelse efter deres Død. Nu forekommer det mig, at man snarere maatte gjøre den modsatte Betragtning af den, den ærede Taler anstillede, gjældende. Det forekommer mig, at den rette Betragtning af Forholdet imellem Forældre og Børn er den, at Forældre skyldte Børnene Opsødning og Oplærelse — og intet Mere. Hvad Forældrene eie, er deres, og om Børnene faae Noget deraf,